

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

13490 *Real decreto lei 32/2020, do 3 de novembro, polo que se aproban medidas sociais complementarias para a protección por desemprego e de apoio ao sector cultural.*

I

Desde que o día 11 de marzo de 2020 a Organización Mundial da Saúde a elevou a pandemia internacional, a situación de emerxencia de saúde pública ocasionada pola COVID-19 caracterizouse pola rapidez na súa evolución, tanto a escala nacional como internacional, o que requiriu a adopción de medidas inmediatas e eficaces para facer fronte a esta crise sanitaria sen precedentes e de enorme magnitude. O estado de alarma declarado mediante o Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, permitiu abordar a situación de emerxencia sanitaria con medidas dirixidas a protexer a saúde e a seguridade dos cidadáns, conter a propagación da enfermidade e reforzar o Sistema nacional de saúde.

Xunto con estas necesarias medidas de contención, desde aquela viñéronse acordando outras de carácter económico e social que, ademais de facilitaren unha adecuada resposta sanitaria, garantan a protección de familias, traballadores e colectivos vulnerables e sosteñan o tecido produtivo e social, minimizando o impacto e facilitando a reactivación da actividade económica.

O día 21 de xuño finalizou o proceso de desescalada e a vixencia do primeiro estado de alarma declarado en resposta á pandemia e o país entrou na etapa de nova normalidade. Nesta fase foi preciso adoptar unha serie de medidas para seguir facendo fronte á pandemia e evitar un novo incremento de casos. Con este obxectivo, aprobouse o Real decreto lei 21/2020, do 9 de xuño, de medidas urxentes de prevención, contención e coordinación para facer fronte á crise sanitaria ocasionada pola COVID-19, onde se establecen as medidas xerais de prevención e control que se deben manter durante esta nova normalidade.

Non obstante, a pandemia non foi definitivamente superada e mantense con maior intensidade do esperado, o que deu lugar, novamente, á aplicación de medidas máis estritas para protexer a saúde e seguridade da cidadanía e frear a progresión da enfermidade por parte das autoridades competentes. O Real decreto 900/2020, do 9 de outubro, polo que se declara o estado de alarma para responder ante situacións de especial risco por transmisión non controlada de infeccións causadas polo SARS-CoV-2, circunscribiu a súa aplicación a determinados municipios da Comunidade de Madrid e, despois, mediante o Real decreto 926/2020, do 25 de outubro, polo que se declara o estado de alarma para conter a propagación de infeccións causadas polo SARS-CoV-2, declarouse o estado de alarma en todo o territorio nacional.

A evolución da pandemia exixiu tamén a aprobación de novas medidas para amortecer os efectos socioeconómicos provocados pola crise sanitaria e para asegurar o mantemento da actividade. Mediante o Real decreto lei 30/2020, do 29 de setembro, de medidas sociais en defensa do emprego, prorrogáronse as medidas excepcionais previstas no Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, relativas ás suspensións e reducións de xornada por causa de forza maior e causas económicas, técnicas, organizativas e de produción vinculadas coa COVID-19, así como as medidas extraordinarias vinculadas a estas en materia de protección por desemprego e cotizacións. Igualmente, adoptáronse novas medidas para paliar, en materia de seguridade social, as consecuencias para os traballadores autónomos da crise económica. Pola súa parte, o Real decreto lei 28/2020, do 22 de setembro, de traballo a distancia, abordaba a regulación desta forma de prestación de traballo por conta allea, cuxa utilización se chegou a configurar como

preferente, como eficaz mecanismo de soste a actividade económica durante a pandemia. No mesmo sentido, o Real decreto lei 29/2020, do 29 de setembro, de medidas urxentes en materia de teletraballo nas administracións públicas e de recursos humanos no Sistema nacional de saúde para facer fronte á crise sanitaria ocasionada pola COVID-19, perseguía asegurar o normal funcionamento das administracións públicas, impulsando novas formas de organización e estruturación do traballo das empregadas e empregados públicos para o mellor servizo aos intereses xerais.

No contexto actual, cómpre adoptar medidas adicionais para a protección por desemprego e de apoio aos traballadores e traballadoras do sector cultural.

II

Malia as numerosas medidas sociais aprobadas en materia de protección por desemprego, coa finalidade de paliar os efectos da diminución de ingresos debida á perda temporal ou definitiva da ocupación como consecuencia das circunstancias derivadas da emerxencia sanitaria causada pola COVID-19, en forma de restricións ou de paralización da actividade, aínda existen numerosas persoas que non puideron beneficiarse delas.

É o caso daqueles que durante o estado de alarma declarado mediante o Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, e, con posterioridade, se encontraban percibindo as prestacións por desemprego e as esgotaron sen teren acceso a outras axudas e, o que é máis grave, sen teren, sequera, a posibilidade de buscar traballo e de incorporarse ao mundo laboral, tanto polas restricións impostas para facer fronte á emerxencia sanitaria durante o estado de alarma como, posteriormente, pola propia paralización da actividade en determinados sectores que se están encontrando con grandes dificultades para reincorporar os traballadores do seu cadro de persoal que se encontran cos contratos suspendidos.

Tendo en conta a extensión no tempo destas situacións, a disposición adicional cuarta do Real decreto lei 24/2020, do 26 de xuño, de medidas sociais de reactivación do emprego e protección do traballo autónomo e de competitividade do sector industrial, estableceu que o Ministerio de Traballo e Economía Social se reuniría o máis axiña posible cos axentes sociais para tratar de dar solución, no marco do diálogo social, ao consumo durante o estado de alarma das prestacións e subsidios por desemprego de persoas non afectadas por expedientes de regulación temporal de emprego, así como á situación das persoas afectadas que realizaban traballos a tempo parcial compatibles coa percepción das prestacións, e que pola aplicación da lei, non axustada a esta situación extraordinaria, viron reducidas as contías daquelas, até o punto, en moitas ocasións, de que as prestacións non conseguisen sequera paliar a perda de ingresos producida.

Como resultado do proceso de diálogo social sobre as situacións descritas, o Ministerio de Traballo e Economía Social e as organizacións sindicais e asociacións empresariais máis representativas chegaron a un acordo para desenvolver un subsidio especial, de natureza extraordinaria, que garanta a adecuada cobertura destas situacións e que se recolle tamén neste real decreto lei.

III

O sector cultural viuse especialmente afectado pola crise desde o comezo da pandemia. Isto motivou a implementación de medidas extraordinarias, específicas para este ámbito, a través do Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio, polo que se aproban medidas de apoio ao sector cultural e de carácter tributario para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19. Entre elas, destacaba o establecemento dun acceso extraordinario á prestación por desemprego para artistas en espectáculos públicos. Trátase este dun colectivo especialmente vulnerable nas circunstancias concorrentes, dado que, pola intermitencia que caracteriza a actividade artística, non chegan a reunir ordinariamente os requisitos para ter acceso á prestación por desemprego conforme o réxime xeral.

Porén, a cultura, como outros sectores de actividade, continúa sufrindo as consecuencias da crise e das limitacións acordadas polas autoridades para facer fronte a

ela. Estas limitacións impiden un normal desenvolvemento dos espectáculos culturais e, por tanto, das actividades que podería desempeñar o colectivo de artistas, o cal ve imposibilitado o desenvolvemento da súa profesión.

Segundo os últimos datos procedentes da explotación mensual de ficheiros de afiliación de traballadores ao Sistema da seguridade social, no conxunto de actividades de creación artística e de espectáculos artísticos, obsérvase que o conxunto de afiliados en alta a finais de setembro de 2020 ao réxime xeral da Seguridade Social se cifrou en 22.657, o que supón un descenso respecto a finais de setembro de 2019 do 29,8 %.

Esta caída foi moi intensa tanto en artes escénicas como en actividades auxiliares ás artes escénicas. Concretamente nas artes escénicas, o conxunto de afiliados en alta a finais de setembro de 2020 era de 13.121, o que supón un descenso respecto a finais de setembro de 2019 do 29,9 %; e nas actividades auxiliares a elas, de 4.640, é dicir, un 29,8 % de caída respecto a setembro de 2019.

O exercicio da súa actividade por parte de profesionais da cultura presenta singularidades que, moitas veces, fan ineficaces os mecanismos xerais de protección das persoas traballadoras. A falta de continuidade inherente a esta actividade dificulta, con carácter xeral, a percepción da prestación ordinaria por desemprego, o que xustificou o recoñecemento dun acceso extraordinario a ela para estes profesionais mediante o Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio. Igualmente, mediante o Real decreto lei 19/2020, do 26 de maio, polo que se adoptan medidas complementarias en materia agraria, científica, económica, de emprego e seguridade social e tributarias para paliar os efectos da COVID-19, eliminouse o requisito de encontrarse no período de inactividade voluntaria, suprimíuse o custo que isto suporía para a persoa traballadora e simplificouse a tramitación e recoñecemento da prestación.

Ás consecuencias da evolución da pandemia e das medidas de contención, así como á intermitencia propia do sector debe engadirse o vencemento inminente das prestacións recollidas no Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio. A duración da prestación por desemprego prevista nesta disposición era de 120 ou 180 días, en función dos días de actividade no ano anterior á entrada en vigor do Real decreto 463/2020, do 14 de marzo. No momento actual, e ante a finalización do período de prestación recoñecido, cómpre asegurar a protección destes traballadores, indispensables para facer efectiva a obrigaición dos poderes públicos de garantir o acceso de todos os cidadáns á cultura.

Igualmente, débese facer efectiva a protección doutros colectivos que, tamén polas peculiaridades do desempeño ordinario da súa profesión, teñen dificultades para acollerse aos mecanismos xerais de cobertura. É o caso de persoas traballadoras que prestan servizos técnicos indispensables para que os espectáculos e actividades culturais teñan lugar e que participan da mesma intermitencia e falta de continuidade propia dos artistas. Por isto, non poden acceder tampouco ás prestacións ordinarias de desemprego, polo que debe articularse un mecanismo que faga posible a súa percepción.

Así mesmo, os profesionais taurinos víronse afectados inicialmente pola suspensión das actividades realizadas en prazas, recintos e instalacións taurinas, e, despois, polas medidas de contención e limitacións acordadas polas autoridades sanitarias competentes. Estas limitacións estendéronse, ademais, durante os meses en que habitualmente ten lugar o maior número de festexos e, por tanto, durante o período de maior actividade para traballadores taurinos. Isto dificultoulles, por tanto, traballar e cotizar o necesario para xerar dereito ás prestacións por desemprego, ao que hai que engadir a especificidade do cómputo dos días de cotización conforme o Real decreto 2621/1986, do 24 de decembro, polo que integran os réximes especiais da Seguridade Social de traballadores ferroviarios, xogadores de fútbol, representantes de comercio, toureiros e artistas no réxime xeral, así como se procede á integración do réxime de escritores de libros no réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos.

Resulta, pois, imprescindible aprobar novas medidas sociais que, como complemento ás establecidas con carácter xeral e ás recollidas no Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio, salvagarden a situación das persoas traballadoras do sector cultural.

IV

O real decreto lei estrutúrase en catro artigos, distribuídos en dous capítulos, dúas disposicións adicionais, unha disposición transitoria única e catro disposicións derradeiras.

O capítulo I, dedicado ás medidas extraordinarias de protección por desemprego, inclúe o artigo 1, en que se introduce un subsidio especial de desemprego de natureza extraordinaria, por un prazo de noventa días, para as persoas que, no período de alarma declarado polo Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, esgotaron a prestación, subsidio ou axuda de que se beneficiaron dentro da acción protectora por desemprego, sen necesidade de cumprir o prazo de espera nin acreditar a carencia de rendas, nin a existencia de responsabilidades familiares regulados con carácter xeral no texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 8/2015, do 30 de outubro.

O capítulo II, dedicado ás medidas de apoio e de protección por desemprego de artistas e outros profesionais que desenvolven a súa actividade nas artes escénicas e espectáculos públicos, inclúe os tres artigos seguintes.

O artigo 2 amplía a duración da prestación económica por desemprego para artistas en espectáculos públicos prevista no artigo 2 do Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio. Deste modo, aqueles que teñan dereito a ela, conforme o establecido no dito real decreto lei, poderán continuar percibíndoa até o 31 de xaneiro de 2021. En todo o demais, resultará de aplicación a regulación contida na dita norma.

No artigo 3 establécese un subsidio excepcional por desemprego para o persoal técnico e auxiliar do sector da cultura, do cal se poderá beneficiar esta colectividade de persoas traballadoras por conta allea. Para recoñecer este subsidio aténdense, entre outros requisitos, aos sectores de actividade en que se prestasen servizos, en función do código CNAE, e o período de ocupación cotizada desde o 1 de agosto de 2019, e exíxese un mínimo de 35 días no réxime xeral da Seguridade Social. Neste caso, a duración é de tres meses.

O artigo 4 habilita, así mesmo, tamén de forma extraordinaria, o acceso á prestación contributiva por desemprego e até o 31 de xaneiro de 2021, aos profesionais taurinos que o soliciten e que, con data do 31 de decembro de 2019, figurasen no censo de activos a que se refire o artigo 13.2.a) do Real decreto 2621/1986, do 24 de decembro. Para os efectos de cumprir os requisitos do artigo 266 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, recoñeceráselles estar en situación legal de desemprego, así como ter cuberto o período mínimo de cotización.

Pola súa parte, a disposición adicional primeira elimina a necesidade de acreditar a busca activa de emprego mentres se mantéña o estancamento nalgúns sectores da actividade económica e empresarial, e continúen vixentes os procedementos de regulación temporal de emprego por causa de forza maior derivados da COVID-19, dada a enorme dificultade para que as empresas incorporen novo persoal ao seu cadro de persoal, de modo que deixe de exixirse temporalmente este requisito previsto para o acceso á renda activa de inserción ou ao subsidio extraordinario de desemprego.

O contido da disposición adicional segunda responde á necesidade de adaptar a duración do subsidio por desemprego das persoas traballadoras de carácter fixo discontinuo ás peculiaridades en que se desenvolve a súa actividade e ás circunstancias derivadas da COVID-19, de forma que, para os exclusivos efectos de determinar a súa duración, se entenderán como cotizados os períodos que, de non ter sido pola pandemia, terían sido de actividade, incluíndo, por tanto, aqueles durante os cales percibiron protección por desemprego de nivel contributivo ou asistencial.

Así mesmo, a disposición transitoria única establece o réxime aplicable ás solicitudes de prestacións por desemprego que, no momento de entrada en vigor do presente real decreto lei, xa fosen formuladas ou resoltas favorablemente ao abeiro do artigo 2 do Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio.

Pola súa vez, a disposición derradeira primeira incorpora unha modificación no artigo 2 do Real decreto lei 30/2020, do 29 de setembro, relativa aos expedientes temporais de emprego por impedimento ou limitacións de actividades e á súa autorización conforme o

previsto no artigo 47.3 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2015, do 23 de outubro. A recente promulgación do Real decreto 926/2020, do 25 de outubro, posterior ao Real decreto lei 30/2020, do 29 de setembro, e conforme o cal as autoridades poderán adoptar novas medidas de restrición por razón da avaliación epidemiolóxica; os rebrotes e os seus efectos sobre a actividade das empresas en diferentes sectores, fan previsible a presentación de novas autorizacións ás autoridades laborais en termos similares aos do comezo da pandemia.

Resulta imprescindible, por tanto, establecer todos os mecanismos precisos que axilicen a tramitación dos expedientes de regulación de emprego, coas necesarias doses de seguridade e transparencia na tramitación e resolución dos expedientes, contando para isto co precedente da modificación incluída no artigo 22.2.d) do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, relativa ao carácter potestativo do informe da Inspección de Traballo e Seguridade Social.

Por último, as disposicións derradeiras segunda a cuarta recollen o título competencial, a habilitación para o desenvolvemento regulamentario e execución, e a entrada en vigor do real decreto lei, respectivamente.

V

O artigo 86 da Constitución permite ao Goberno ditar decretos leis «en caso de extraordinaria e urxente necesidade», sempre que non afecten o ordenamento das institucións básicas do Estado, os dereitos, deberes e liberdades dos cidadáns regulados no título I da Constitución, o réxime das comunidades autónomas nin o dereito electoral xeral.

O real decreto lei constitúe un instrumento constitucionalmente lícito, sempre que o fin que xustifica a lexislación de urxencia sexa, tal como reiteradamente exixiu o noso Tribunal Constitucional (sentenzas 6/1983, do 4 de febreiro, F. 5; 11/2002, do 17 de xaneiro, F. 4; 137/2003, do 3 de xullo, F. 3, e 189/2005, do 7 de xullo, F. 3), solucionar unha situación concreta, dentro dos obxectivos gobernamentais, que, por razóns difíciles de prever, require unha acción normativa inmediata nun prazo máis breve que o requirido pola vía normal ou polo procedemento de urxencia para a tramitación parlamentaria das leis, máxime cando a determinación do dito procedemento non depende do Goberno.

Ningunha dúbida ofrece que a situación de crise sanitaria, a grave incidencia da pandemia na economía, a dificultade, cando non imposibilidade, de desenvolver actividades culturais, e a necesidade de manter e reforzar as medidas e apoios públicos destinados tanto ás persoas traballadoras en xeral como ás do sector cultural en particular integran o suposto descrito no artigo 86.1 da Constitución española. Ademais, a adopción de medidas de carácter económico acudindo ao instrumento do real decreto lei foi avalada polo Tribunal Constitucional, sempre que concorran unha motivación explícita e razoada da necesidade, entendendo por tal que a conxuntura económica exige unha rápida resposta, e a urxencia, asumindo como tal que a dilación no tempo da adopción da medida de que se trate mediante unha tramitación pola canle normativa ordinaria podería xerar algún prexuízo.

Así mesmo, a extraordinaria e urxente necesidade de aprobar este real decreto lei inscríbese no xuízo político ou de oportunidade que corresponde ao Goberno (SSTC 61/2018, do 7 de xuño, FX 4; 142/2014, do 11 de setembro, FX 3) e esta decisión, sen dúbida, supón unha ordenación de prioridades políticas de actuación (STC, do 30 de xaneiro de 2019, recurso de inconstitucionalidade núm. 2208-2019), centradas no cumprimento da seguridade xurídica e a saúde pública. Os motivos de oportunidade que acaban de exporse demostran que, en ningún caso, o presente real decreto lei constitúe un suposto de uso abusivo ou arbitrario deste instrumento constitucional (SSTC 61/2018, do 7 de xuño, FX 4; 100/2012, do 8 de maio, FX 8; 237/2012, do 13 de decembro, FX 4; 39/2013, do 14 de febreiro, FX 5). Ao contrario, todas as razóns expostas xustifican ampla e razoadamente a adopción da presente norma, ao responder á finalidade lexítima de aprobar medidas que contribúan a abordar de forma inmediata o impacto económico e social da COVID-19 (SSTC 29/1982, do 31 de maio, FX 3; 111/1983, do 2 de decembro, FX 5; 182/1997, do 20 de outubro, FX 3).

Debe sinalarse tamén que este real decreto lei non afecta o ordenamento das institucións básicas do Estado, os dereitos, deberes e liberdades dos cidadáns regulados no título I da Constitución española, o réxime das comunidades autónomas nin o dereito electoral xeral.

Por tanto, nas medidas que se adoptan concorren, pola súa natureza e finalidade, as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución española como presupostos habilitantes para a aprobación dun real decreto lei.

VI

O presente real decreto lei responde aos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia, tal e como exige a Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas. Para estes efectos, ponse de manifesto o cumprimento dos principios de necesidade e eficacia dado o interese xeral en que se fundamentan as medidas que se establecen e o real decreto lei é o instrumento máis adecuado para garantir a súa consecución.

A norma é acorde co principio de proporcionalidade ao conter a regulación imprescindible para a consecución dos obxectivos previamente mencionados. Igualmente, axústase ao principio de seguridade xurídica e é coherente co resto do ordenamento xurídico. En canto ao principio de transparencia, a norma está exenta dos trámites de consulta pública, audiencia e información pública que non son aplicables á tramitación e aprobación de decretos leis. Por último, en relación co principio de eficiencia, este real decreto lei impón as cargas administrativas necesarias para a consecución dos seus fins.

Este real decreto lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a e 17.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, así como da lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos polas comunidades autónomas.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta do ministro de Cultura e Deporte e da ministra de Traballo e Economía Social, e logo da deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 3 de novembro de 2020,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Medidas extraordinarias de protección por desempleo

Artigo 1. *Subsidio especial por desempleo.*

1. Establécese un subsidio especial por desempleo co carácter de prestación económica, de natureza extraordinaria, incluída dentro da acción protectora por desempleo do Sistema da seguridade social, destinado ás persoas que cumpran os requisitos dos puntos seguintes.

2. Poderán ser beneficiarias do subsidio especial por desempleo regulado neste artigo as persoas que, na data da solicitude, cumpran os seguintes requisitos:

a) Ter extinguido por esgotamento, entre o 14 de marzo de 2020 e o 30 de xuño de 2020, ambos inclusive, algunha das seguintes prestacións:

1. A prestación por desempleo, de nivel contributivo, regulada no capítulo II do título III do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 8/2015, do 30 de outubro.

2. O subsidio por desemprego en calquera das modalidades reguladas no capítulo III do título III do texto refundido da Lei xeral da seguridade social.

3. O subsidio extraordinario por desemprego regulado na disposición adicional vixésimo sétima do texto refundido da Lei xeral da seguridade social.

4. As axudas económicas vinculadas ao Programa de renda activa de inserción (RAI) para desempregados con especiais necesidades económicas e dificultade para encontrar emprego, regulado no Real decreto 1369/2006, do 24 de novembro.

b) Estar en desemprego total e inscrito como demandante de emprego no Servizo Público de Emprego.

c) Carecer do dereito á protección por desemprego de nivel contributivo ou asistencial regulada no título III do texto refundido da Lei xeral da seguridade social ou a calquera das axudas ou prestacións enumeradas no número 2.a).

Non obstante, aqueles que estean cumprindo o mes de espera de acceso ao subsidio de esgotamento da prestación contributiva, de acordo co establecido no artigo 274.1 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, poderán acceder ao subsidio regulado neste artigo e posteriormente, de forma extemporánea, ao subsidio de esgotamento, e nese momento aplicaranse as regras de consumo de días.

d) Non ser beneficiarios de renda mínima, renda de inclusión, salario social ou axuda análoga concedida por calquera Administración pública.

e) En caso de ter traballado por conta allea tras a extinción do último dereito recoñecido, ter cesado no dito traballo con situación legal de desemprego.

f) Non ter feita a idade que se exixa para acceder á pensión de xubilación, nas súas modalidades contributiva ou non contributiva.

3. Para acceder ao subsidio especial non será exigible cumprir o prazo de espera dun mes nin acreditar a carencia de rendas nin a existencia de responsabilidades familiares regulados nos artigos 274.1 e 275, respectivamente, do texto refundido da Lei xeral da seguridade social.

4. A xestión do subsidio especial corresponderá ao Servizo Público de Emprego Estatal como entidade xestora das funcións e servizos derivados das prestacións de protección por desemprego.

5. A solicitude do subsidio especial por desemprego, que implicará a subscripción do compromiso de actividade a que se refire o artigo 300 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, poderá presentarse a partir do día seguinte á data de entrada en vigor deste real decreto lei e até o día 30 de novembro de 2020, inclusive. As solicitudes presentadas pasado o dito prazo serán denegadas.

6. Unha vez ditada a resolución en que se recoñeza o dereito ao subsidio especial, os beneficiarios poderán percibir de acordo co establecido nos seguintes parágrafos:

a) O dereito ao subsidio nacerá o día seguinte ao da solicitude.

b) A duración máxima do subsidio será de noventa días e non poderá percibirse en máis dunha ocasión.

c) A contía do subsidio será igual ao 80 por cento do indicador público de renda de efectos múltiples mensual vixente en cada momento.

7. No non previsto expresamente neste artigo observarse o disposto no título III do texto refundido da Lei xeral da seguridade social.

CAPÍTULO II

Medidas de apoio e de protección por desemprego de artistas e doutros profesionais que desenvolven a súa actividade nas artes escénicas e espectáculos públicos

Artigo 2. Ampliación do acceso extraordinario á prestación por desemprego de artistas en espectáculos públicos que non se encontren afectados por procedementos de

suspensión de contratos e redución de xornada reguladas polo Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19.

1. Con carácter excepcional, e como consecuencia da crise sanitaria derivada da COVID-19, os artistas en espectáculos públicos que teñan dereito ao acceso extraordinario ás prestacións económicas por desemprego, nos termos previstos no artigo 2 do Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio, polo que se aproban medidas de apoio ao sector cultural e de carácter tributario para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, poderán continuar percibíndoas até o 31 de xaneiro de 2021.

2. A prestación será incompatible coa realización de actividades por conta propia ou por conta allea, ou coa percepción de calquera outra prestación, renda mínima, renda de inclusión, salario social ou axudas análogas concedidas por calquera Administración pública.

Unha vez recoñecido o dereito á percepción da prestación, suspenderase mentres o titular do dereito realice un traballo por conta propia ou por conta allea. A suspensión do dito dereito suporá a interrupción do aboamento da prestación, que continuará unha vez finalizado o traballo, polo tempo que reste do período de percepción que corresponda e, como máximo, até o 31 de xaneiro de 2021.

3. Será de aplicación en todo caso o disposto no artigo 2 do Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio, salvo o relativo á duración da prestación, que se estenderá até a data indicada no número 1.

Artigo 3. Subsidio por desemprego excepcional para persoal técnico e auxiliar do sector da cultura.

1. Serán beneficiarias deste subsidio por desemprego excepcional as persoas traballadoras que prestasen os seus servizos temporalmente por conta allea como persoal técnico ou auxiliar no sector da cultura para a realización dun evento, unha obra ou espectáculo público, calquera que sexa o medio ou o soporte de difusión, e que cumpran os seguintes requisitos:

a) Estar na data da solicitude do subsidio excepcional inscritas como demandantes de emprego nos servizos públicos de emprego, e subscribir o compromiso de actividade.

b) Non estar traballando por conta propia ou por conta allea a xornada completa na data da solicitude do subsidio nin na de nacemento do dereito.

c) Ter cesado no último traballo nun contrato temporal por conta allea con situación legal de desemprego, sen estar traballando por conta propia na data do cesamento.

d) Non cumprir os requisitos para acceder ás prestacións por desemprego nin á prestación por cesamento de actividade previstas no texto refundido da Lei xeral da seguridade social, nin ter sido beneficiarias dalgunha das medidas extraordinarias de protección por desemprego aprobadas como consecuencia da situación de crise sanitaria derivada da COVID-19.

e) Acreditar, desde o 1 de agosto de 2019 até a data de entrada en vigor deste real decreto lei, un período de ocupación cotizada no réxime xeral da Seguridade Social de, ao menos, trinta e cinco días, que non fose computado para o recoñecemento dun dereito anterior, e durante o cal se traballase por conta allea como persoal técnico ou auxiliar para empresas do sector da cultura incluídas nalgunha das actividades previstas nos códigos CNAE 5912, 5915, 5916, 5920, ou entre o 9001 e o 9004.

2. O prazo para presentar a solicitude do subsidio regulado neste artigo será de quince días a partir do seguinte á data de entrada en vigor deste real decreto lei. Solicitado dentro deste prazo, o dereito nacerá a partir do día seguinte ao da entrada en vigor deste real decreto lei. En todo caso, os requisitos exixidos para o recoñecemento do subsidio, salvo a inscrición como demandante de emprego, deberán concorrer no momento de entrada en vigor do presente real decreto lei.

3. A empresa ou empresas do sector cultural en que o traballador cesase deberán remitir á entidade xestora o certificado de empresa se non o fixeron con anterioridade, a través de Certific@2. No suposto de que, polo tempo transcorrido desde o cesamento, a empresa non estea en condicións de presentar o dito certificado, o traballador deberá achegar certificación da empresa que acredite ter traballado por conta allea como persoal técnico ou auxiliar no sector da cultura para a realización dun evento, unha obra ou un espectáculo público. De non ser posible por desaparición ou negativa da empresa, será suficiente unha declaración responsable onde faga constar que a actividade realizada na empresa reúne as condicións recollidas no número 1.

4. A duración do subsidio excepcional será de tres meses e non poderá percibirse en máis dunha ocasión.

5. A contía do subsidio será igual ao 80 por cento do indicador público de rendas de efectos múltiples mensual vixente, con independencia de que os días traballados por conta allea no sector cultural o fosen a xornada completa ou a tempo parcial.

6. O subsidio de desemprego excepcional será incompatible coa realización de traballo por conta propia ou allea a xornada completa, así como coa percepción de calquera renda mínima, renda de inclusión, salario social ou axudas análogas concedidas por calquera Administración pública. É compatible coa realización de traballo por conta allea a tempo parcial, caso en que se deducirá da súa contía a parte proporcional ao tempo traballado.

7. No non previsto neste artigo aplicarase o disposto no título III no texto refundido da Lei xeral da seguridade social.

Artigo 4. *Acceso extraordinario á prestación por desemprego de profesionais taurinos.*

1. Como consecuencia da crise sanitaria derivada da COVID-19, con carácter excepcional e transitorio, recoñécese o acceso extraordinario á prestación contributiva por desemprego, nos termos previstos neste artigo, e sempre que non puidese accederse a ela ordinariamente, a profesionais taurinos que o soliciten e que, con data do 31 de decembro de 2019, figurasen no censo de activos a que se refire o artigo 13.2.a) do Real decreto 2621/1986, do 24 de decembro, polo que integran os réximes especiais da Seguridade Social de traballadores ferroviarios, xogadores de fútbol, representantes de comercio, toureiros e artistas no réxime xeral, así como se procede á integración do réxime de escritores de libros no réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos.

O dereito nacerá a partir do día seguinte á entrada en vigor deste real decreto lei, sempre que se solicite no prazo dos quince días seguintes á dita data. Solicitado fóra deste prazo, o dereito nacerá a partir do día seguinte ao da solicitude.

Para acceder a esta prestación, as persoas solicitantes deberán, ademais, cumprir os requisitos establecidos no artigo 266 do texto refundido da Lei xeral de seguridade social, a excepción de encontrarse en situación de alta ou asimilada á alta. Para estes efectos, se os solicitantes figuran o día 31 de decembro de 2019 de alta no censo de activos a que se refire o artigo 13.2.a) do Real decreto 2621/1986, do 24 de decembro, recoñeceráselles estar en situación legal de desemprego, así como ter cuberto o período mínimo de cotización, sempre que non estean percibindo ou optasen pola prestación contributiva por desemprego ordinaria prevista no artigo 262 e seguintes do texto refundido da Lei xeral de seguridade social.

A base reguladora da prestación por desemprego será a base de cotización mínima vixente por continxencias comúns, correspondente ao grupo 7 de categorías profesionais do réxime xeral da Seguridade Social.

2. A prestación será incompatible con calquera percepción derivada de actividades por conta propia ou por conta allea. Tamén é incompatible con calquera outra prestación, renda mínima, renda de inclusión, salario social ou axudas análogas concedidas por calquera Administración pública.

Unha vez recoñecido o dereito á percepción da prestación, suspenderase mentres o titular do dereito realice un traballo por conta propia ou por conta allea. A suspensión

do dito dereito suporá a interrupción do aboamento da prestación, que continuará unha vez finalizado o traballo, polo tempo que reste do período de percepción que corresponda.

3. O dereito á prestación por desemprego regulada neste artigo quedará extinguido o día 31 de xaneiro de 2021, con independencia dos días de dereito que até esa data se consumisen.

A dita extinción non constitúe esgotamento dunha prestación contributiva por desemprego para os efectos do acceso aos subsidios por desemprego regulados no texto refundido da Lei xeral da seguridade social.

Disposición adicional primeira. Suspensión temporal do requisito de acreditación de busca activa de emprego no acceso ao programa de renda activa de inserción e ao subsidio extraordinario por desemprego.

Até o 31 de xaneiro de 2021 queda suspendida a aplicación do disposto no terceiro parágrafo do artigo 2.1.b) do Real decreto 1369/2006, do 24 de novembro, polo que se regula o programa de renda activa de inserción para desempregados con especiais necesidades económicas e dificultade para encontrar emprego, e nas letras a) e b) do número 4 da disposición adicional vixésimo sétima do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 8/2015, do 30 de outubro, de forma que, para ser beneficiario do programa de renda activa de inserción ou do subsidio extraordinario por desemprego regulado nos ditos preceptos, non se exixirá aos seus solicitantes que acrediten ter realizado previamente accións de busca activa de emprego.

Disposición adicional segunda. Determinación da duración do subsidio por desemprego para os traballadores fixos descontínuos.

Para os exclusivos efectos de determinar a duración do subsidio por desemprego dos traballadores fixos descontínuos a que se refire o artigo 277.4 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 8/2015, do 30 de outubro, entenderanse como traballados os períodos durante os cales aqueles fosen beneficiarios de calquera das medidas previstas no artigo 25.6 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19.

Disposición transitoria única. Solicitudes de prestacións por desemprego formuladas ou resoltas favorablemente ao abeiro do artigo 2 do Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio, polo que se aproban medidas de apoio ao sector cultural e de carácter tributario para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-2019.

1. As solicitudes de prestacións por desemprego formuladas ao abeiro do disposto no artigo 2 do Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio, polo que se aproban medidas de apoio ao sector cultural e de carácter tributario para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, que se encontren pendentes de resolución no momento de entrada en vigor do presente real decreto lei, resolveranse de acordo co establecido neste.

2. No caso de que as solicitudes xa fosen resoltas favorablemente no momento de entrada en vigor do presente real decreto lei, sen que se esgotase a prestación, recoñecerase de oficio a ampliación da súa duración conforme o previsto no artigo 2.

3. Os beneficiarios que tivesen esgotado a prestación recoñecida ao abeiro do artigo 2 do Real decreto lei 17/2020, do 5 de maio, na data de entrada en vigor do presente real decreto lei, poderán presentar nova solicitude para o recoñecemento do seu dereito polo período establecido no artigo 2.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto lei 30/2020, do 29 de setembro, de medidas sociais en defensa do emprego.*

Engádesse un novo número 2 bis ao artigo 2 do Real decreto lei 30/2020, do 29 de setembro, de medidas sociais en defensa do emprego, coa seguinte redacción:

«2 bis. Na tramitación dos expedientes de regulación temporal de emprego previstos nos números 1 e 2, a solicitude do informe da Inspección de Traballo e Seguridade Social será potestativa para a autoridade laboral.»

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

Este real decreto lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a e 17.ª da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, así como da lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos polas comunidades autónomas.

Disposición derradeira terceira. *Desenvolvemento regulamentario e execución.*

Habilítanse o Goberno e as persoas titulares dos departamentos ministeriais, no ámbito das súas competencias, para ditaren cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución do disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 3 de novembro de 2020.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN